

"Les Aulnettes"

Longeville sur Mer - La Vendée - France

Nieuwsbrief voorjaar 2011

Hollen en stilstaan en weer hollen !

Hadden we in de vorige nieuwsbrief nog ruimte tekort om alle gebeurtenissen uit een druk zomerseizoen te melden, in het winterseizoen is weinig gebeurd ! Waarom ? Lees verder en je weet het !

Afgelopen najaar moesten we eerst eens uitrusten van het drukke en steeds langer durende zomerseizoen. Dat het met alle sportieve elementen ook nog eens extra intensief was, behoeft uiteraard geen betoog.

Normaal gesproken gaat richting de

winter het tempo wat omlaag, maar helemaal stil liggen de werkzaamheden nooit. En de verschillende plannen lagen alweer klaar. Eind september wilden we beginnen met het "oppimpen" van de Stabulation, want het bedrijf dat in het voorjaar de vloer - die vanaf het begin af niet deugde -, had aangebracht, zou in september terugkomen om de problemen op te lossen. We rekenden er op dat zij de vloer eind september gerepareerd of in ieder geval in een goede staat zouden hebben gebracht en dat we dan onze eigen werkzaamheden konden

aanvangen. Onze eigen werkzaamheden betroffen onder andere het aanbrengen van kozijnen bovenop de muur, om zodoende meer licht in de stabul te

krijgen, maar omdat het bedrijf geen woord had gehouden en we weer moesten wachten, hebben we eerst de voorgevel van de accueil uitgehakt, zodat deze weer netjes kan worden gevoegd. Voor de verschillende werkzaamheden hadden we versterking van Hans Ketelaar -

zijn motorfiets rijdt inmiddels de route zonder GPS -, en Roos en Jan van Teylingen. De kozijnen werden ter plaatse samengesteld en vervolgens gevuld met het glas dat John Hofman, de vorige keer toen hij met Evelien en de kinderen in zijn volgeladen "dubbelassige" aanhanger naar Les Aulnettes kwam, had meegenomen.

Vreemd genoeg staat John deze keer niet op de foto.

Zowel het uithakken van de voorgevel als het maken en plaatsen van de kozijnen verliep zeer voorspoedig. We hebben ook flink opgeruimd en zelfs gorilla's in de mist gezien !

Toen Roos en Jan weer naar het noorden

reden, was er al flink wat werk

verzet. Ook Hans

moest op enig moment weer echt geld

gaan verdienen. Jammer

genoeg hebben we de gevel niet meer kunnen voegen, voor zijn vertrek, maar wat in het vat zit verzuurt niet. Daarover later meer.

Half oktober was er eindelijk

weer contact met het bedrijf dat de vloer in de Stabul had aangebracht, maar terwijl zij eerder nog hadden aangegeven de problemen op te willen lossen, bleek dat ze daar helemaal geen zin meer in hadden. We konden de aanbeting terug krijgen en daar was wat hun betreft de kous dan mee af !

Wij bleven wat hun betreft zitten met een stoffige en steeds verder uit elkaar vallende vloer en de kans op reparatie was nihil. Uiteindelijk wilden wij best de terugbetaling

accepteren, dan waren we tenminste van dit vreemde bedrijf af, maar dan moesten zij wel hun slechte vloer “meenemen”. We zullen jullie de details besparen, maar het

duurde, onder het “genot” van veel discussie en geschrijf, uiteindelijk tot eind februari voordat we tot een vergelijk kwamen. Begin maart is de vloer eruit geschept en kwamen we weer in onze uitgangspositie.

Eind oktober kwamen John, Evenlien en “de kids” weer naar de Vendée. John kwam helpen met het dak van de Stabul, dat wil zeggen, het gedeelte tegenover het zwembad. Door Xynthia, de storm die in februari 2010 over de Vendée joeg, waren er enkele platen van het dak gewaaid en onzeker was het of de rest nog goed vast lag. Met de verzekering konden we regelen dat op

hun kosten alle platen eraf konden worden gehaald en dan zouden we voor eigen rekening zelf het dak weer met pannen dekken.

We hadden de weersverwachting goed in de gaten gehouden en het zou de hele week droog blijven... zeiden ze !? De

tweede nacht belde John me uit bed, met de vraag of we niet een zeil op het dak moesten leggen, wat dat lag bijna helemaal open. De mensen die

al eens in de Stabul

hebben gekeken weten dat daar, behalve een heleboel belangrijk dingen, zoals mijn gereedschap, de meubels die we nog niet kwijt kunnen, ook nog ongeveer 75

onuitgepakte dozen staan, die we sinds we in juli 2003 naar Frankrijk zijn verhuisd nog nooit hebben uitgepakt. We horen jullie zeggen; “dan heb je die rommel niet nodig”, maar dat is niet geheel waar. Er zitten zaken in, die als we “meer tijd hebben” zeer goed van pas komen :-). Wat we aan zeil konden vinden hebben we op het dak getimmerd en toen zijn we weer gaan slapen.

Samen met John hebben we bijna een dakhelft gedekt, maar toen bleven er nog wat pannetjes over. Met de dreiging van meer regen, heb ik me wat gehaast en daarbij heb ik blijkbaar de schouder wat geforceerd. Op enig moment, wat de schouder zo pijnlijk dat zelfs slapen een probleem werd, dus toch maar even naar de dokter. Met wat pijnstillers en spierverslappers en een verwijsbrief voor een röntgenfoto kon ik weer naar huis. Het bleek een kalsificatie van de schouderpees te zijn, een langdurige en slecht te genezen blessure.

Tegenstrijdige adviezen, hebben geleid tot bijna vier maanden “arbeidsongeschiktheid”, een niet helpende cortisonen-spuit en een van alle kanten afgeraden operatie, want de kans dat dat werkelijk genezing brengt

lijkt kleiner dan het winnen van de staatsloterij. Het enige dat een beetje werkt is fysiotherapie. Ik ben inmiddels gewoon weer aan het werk gegaan en heb nog een paar sessies bij de fysio voor de boeg en hoewel de arm soms niet echt omhoog wil, is het goed te doen.

Aan het voegen van eerder genoemde

voorgevel ben ik dus nog niet toegekomen, maar als de schouder het toelaat zal ook dit voor het seizoen gebeurd zijn.

Op vrijdagmiddag de achttiende maart hebben we ook een nieuwe vloer in de Stabul gestort. Gewoon lekker beton. Geen fratsen en lekker hard. We kunnen

nu de vloer vegen zonder dat het stof het zicht volledig vertroebeld.

Deze keer waren de plaatselijke helden Pascal en zeker Alexi van de partij.

Laatst genoemde is in het dagelijks leven

metselaar en heeft verstand van zaken. Hij had nog een deksels handig

apparaat mee genomen om de gestorte beton af te werken. Het ligt er fantastisch in !! Wat een verschil met de vorige rommel

en wat een vreugde !!

We zijn overigens zelf voor het eerst in acht jaar even op vakantie geweest.

Een weekje skiën in de Auvergne, een absolute

aanrader !!

We zijn met z'n drietjes lekker met de trein

naar Clermont Ferrant gereden, en daar werden we opgehaald door de baas van de Chambre d'hôte, Peter. Inderdaad we waren bij Nederlandse mensen over de vloer; Lya en Peter. Zij hebben enkele jaren terug het 700 jaar oude Diligence hotel, midden in het vroeger "hoofdstadje" van de streek, Besse en Chandesse, volledig gerenoveerd tot

een fantastische plek, en dat ligt niet alleen aan het geweldige

ontbijt, dat Franse gewoontes combineert met Nederlandse pindakaas, hagelslag en dergelijke en een lekker eitje !

Sneeuw ligt er genoeg. De ongeveer 85 kilometer skipiste is geëquipeerd met ongeveer 110 sneeuwkanonnen. En dat alles met een temperatuur die bijna zomers aanded. Kijk maar eens op

www.aaisa.eu.

Nu de vloer van de Stabul er zo prima bij ligt, kon Irene het niet laten om haar lang gekoesterde wens in vervulling te

laten gaan. Met kwast, roller en verfspuit is ze de muur te lijf gegaan. Het is bijna klaar en is werkelijk een enorme verbetering. Ook heeft ze via

de Franse marktplaats mooie terrasstoelen en wat tafeltjes op de kop getikt. De stoelen staan nu bij

(acht van de tien) huisjes op de terrassen. Ze moesten nog wel even worden afgestoft, maar dat was met de Kärcher geen probleem.

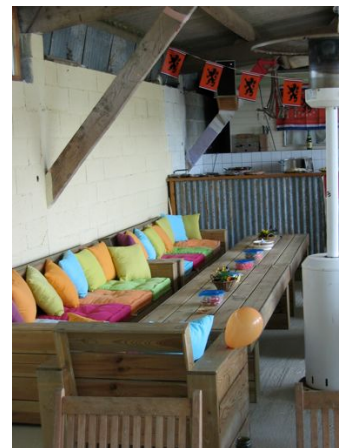

De houten stoelen, staan met de terrastafeltjes in de Stabul en daar kon het weekend van de 26ste maart direct gebruik van gemaakt worden. We

hadden acht huisjes verhuurd, aan een meneer die zijn veertigste verjaardag wilde vieren. De twee terrasverwarmende paddestoelen, die bij die zelfde marktplaats vandaan gehaald zijn, hebben niets eens hoeven branden, zulk lekker weer was het.

Met de nieuwe opstelling van de bankstellen, zullen de "happy hours"

waarschijnlijk nog gezelliger worden ! Of kon dat al niet meer ?

Over het Tourspel van de Tour de France van komende zomer houden we jullie op de hoogte. Het belooft weer een "warme zomer" te worden, deze zomer.

Enne.....er is nog plek in de meivakantie.....zowel voor klussers als voor "vakantievierders" ;-)

GELUKKIG HEBBEN WE DE FOTO'S NOG !!

Bij deze nog een oproep aan allen die nog leuke foto's van hun Les Aulnettes vakantie hebben; mail ze alsjeblieft, dan kunnen we ze in de volgende nieuwsbrief zetten of op de website. Alvast bedankt !

